

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- * Jaká je společenská prestiž kněze, je důležitý - a pro koho? str. 6
- * Babylónská věž. Malá, ale naše! str. 8
- * **Co se dělo:** Pochod pro život str. 9
- * **Co se dělo:** Dětská mše? str. 10
- * **Co se dělo:** Velikonoční vigilie v Berouně str. 10
- * **Svědectví:** Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové! str. 11
- * **Seriál:** Sekta, nebo církev?! VIII. str. 12
- * **Píšete nám:** U nás na Tetíně str. 14
- * **Ze života svatých** Sv. Rita, sv. Julie str. 15
- * **O Našem Nejstarším Písemnictví** Tajemný mnich Kristiánstr. 16
- * Svojsíkův závod ..str. 18
- * Století skautingu na Staroměstském náměstí str. 18
- * Z kroniky katolických skautek str. 20
- * **Poslední slovo:** Jak se

Nosatec

Když červ hryže lískový oříšek, nemá moc jiných zájmů. Ví, kde jsou hranice oříšku, zná svůj úkol. Tuší, že času není nazbyt – neurčitou hrozbu nenazve „veverka“ nebo „Pepík“. A přece hryže a hryže – má hlad.

Sám sebe nenazve nosatec lískový a neví, že po dlouhé zimě z něho bude brouk s dlouhým nosem.

Až sní oříšek, vykouše si kruhovou díрку a schová se v hlíně. Vlastně poprvé v životě se podívá z okna svého domečku – využije ten pohled? Rozhlédne se po krajině? Času není nazbyt, hrozba se může jmenovat „zpevně ptactvo“.

Náš červ ví, že má čekat v hlíně. Pak tedy je z něho brouk. Má zase úkol. Hledat ořech.

Také my hryžeme svůj ořech.

Víme, jak se kdo jmenujeme, a víme, kde číhá veverka. Nebo to aspoň tušíme.

Slyšeli jsme, že otálení stálo už pár červů život.

Sem tam nás někdo chce vytrhnout z koloběhu. Semtam někdo volá: vykoukněte z ořechu! Hm, vykoukneme a sezobne nás pták! Konec žertů.

Tak třeba někdo řekne: *Nosatec archiv autora* Květen je měsíc zasvěcený Panně Marii. Jo. Co z toho.

Pak třeba někdo řekne: Jsi člověk, a ne červ! Jo. Chleba si za to nekoupím.

Pokud se vám poštěstí vidět v květnu nosatce, jak útočí na lísku – shánějte postřík, protože život je boj. A až chudáka nosatce přemůžete, řekněte si: jsem člověk. Bohu díky za to.

P. Cyril Kubánek

Zprávy z farnosti

- **Změna místa konání bohoslužeb.** Od **pondělí 30. dubna** budou všechny bohoslužby (vyjma úterý) v kostele sv. Jakuba, úterní bohoslužby pak v kostele Zvěstování Páně. Začátky bohoslužeb - od 17.30 hodin - zůstávají nezměněny.
- **Májové pobožnosti.** Měsíc květen již tradičně patří Matce Boží Panně Marii. Po bohoslužbách ve všedních dnech budou proto ještě krátké májové pobožnosti, při kterých se budeme k Panně Marii obracet s prosbami o její duchovní pomoc.
- **První pátek v měsíci - 4. května.** Od 16.00 hodin je možné přistoupit ke svátosti smíření.
- **Modlitební večery:** Ve čtvrtek 3. a 17. května od 20.00 hodin začínají v kapli Povýšení sv. křížemodlitební setkání. Všichni jste zváni.
- **Bohoslužba "pro děti" - 17. května.** S našimi nejmenšími se opět ke společným modlitbám setkáme v kostele sv. Jakuba ve čtvrtek 17. května v 7.30 hod.
- **Pouť ke sv. Janu Nepomuckému - Tetín 20. května.** Obec Tetín a Římskokatolická farnost Beroun Vás zvou na **POUŤ KE SV. JANU NEPOMUCKÉMU NA TETÍN.** V **neděli 20. května** se na Tetíně koná pouť ke sv. Janu Nepomuckému tímto programem:
- 11.00 poutní mše svatá v kostele sv. Ludmily
14.00 vernisáž výstavy obrazů Taťjany Tiché *Mezi řekou a skalami* v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého. "Vystavený cyklus Mezi řekou a skalami nás upomíná na to kolem nás a v našich životech, co plyne a mění se, a na to, co je stálé."
- Poutní den doprovodí berounské Svatojakubské kvarteto s renesančními polyfoniemi.
- **Udílění svátosti nemocných.** Svátost nemocných se bude udílet v kostele sv. Jakuba při večerní mši sv. v **pátek 25. května** od 17.30 hodin. Tuto svátost mohou přijmout ti pokřtění, kteří jsou vážně nemocní (tělesně či duševně), kteří se ocitli ve vážných životních krizích nebo na ně doléhá "tíha stáří". Přijetí svátosti nemocných by mělo předcházet, je-li to možné, přijetí svátosti smíření. Od 16.00 hodin je možné přistoupit ke svátosti smíření.
- **Slavnost Seslání Ducha Svatého.** V **neděli 27. května** prožijeme slavnost seslání Ducha Svatého. Bohoslužby budou v řádném nedělním programu.
- **Velkopáteční sbírka na Sv. zemi.** Velkopáteční sbírka pro křesťany ve Svaté zemi vynesla 2.056,- Kč. Další sbírka - Svatojánská sbírka na arcidiecézi - je naplánována na 13. května.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 13. 5., 27. 5. atd. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Hrnčířské trhy.** Prosím o pomoc s přípravou letošní hrnčířské tomboly na jarních Hrnčířských trzích, které proběhnou 5. a 6. 5. 2007.
- Potřebujeme pomocníky na vlastní prodej tomboly na sobotu a na neděli 5. a 6. května.** Prosím, hlase se mi - osobně nebo telefonicky - na 605 299 314. Velice děkujeme za každou pomocnou ruku!

- **Bohoslužby v Podkozí.** V místní kapliče sv. Václava budeme slavít bohoslužby od konce května do konce měsíce září (slavnosti sv. Václava), **vždy 2. a 4. sobotu v měsíci od 19.00 hodin.** První mše sv. bude v sobotu 26. května od 19.00 hodin.
- **Setkávání maminek s dětmi** se koná ve čtvrtek od 9.00 hodin na obvyklém místě - tedy v budově kaplanky (ve druhém patře "na půdě"). Kontakt: Gábina Štorkánová, tel: 604 282 879.

Z vikariátu

- **Vikariátní konference.** V úterý 15. května se v Berouně uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 9.00 hodin. Večerní bohoslužba se pak již nekoná.

Koncerty v kostelích

- **Comodo ve Svatém Janu.** Loděnický komorní pěvecký sbor *Comodo* a houslový soubor *Art Time Mums* za účasti svých dětí a přátel vystoupí v kostele sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou ve sváteční den, v úterý 1. května v 15.00 hodin. Na programu bude vedle zpěvu také varhanní hudba J. S. Bacha a G. F. Telemana, drobné barokní skladby v provedení flétnového souboru a v neposlední řadě černošské spirituály. Zastiťuje Svatojánská společnost. Vstupné dobrovolné.
- Seydlovo sdružení pořádá **Koncert duchovní hudby** v sobotu 5. května 2007 od 16 hodin v kostele sv. Jakuba ap. staršího v Berouně. Vystoupí Pavla Vykopalová - soprán a Irena Chřibková - varhany. Na programu budou skladby W. A. Mozarta a předních autorů období 19. a 20. století.
- **Koncert u příležitosti 75. narozenin kardinála Miloslava Vlka** se uskuteční v pátek 18. května 2007 v 19.00 hodin v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Praha - Hradčany. Vstup volný.
- Program:** Bohuslav Martinů: Hora tří světel, Petr Eben: Ubi caritas et amor, op. 31, Leoš Janáček: Otčenáš, Antonín Dvořák: Te Deum. Účinkují: Simona Houda-Šaturová - soprán, Ivan Kusnjer - baryton, Richard Samek - tenor, Josef Kšica - dirigent, Rudolf Kvíz - recitace a Pražský katedrální sbor a orchestr

Skauti

- **Letošní skautský tábor** se uskuteční v červenci od 15. 7. - 29. 7. 2007 v Kladrubech u Stříbra u říčky Úhlavky, v místě bývalého Kočovského mlýna.. **Cena tábora je 2500 Kč**, pro děti neregistrované v našem středisku 2800 Kč. Předběžné přihlášky již děti obdržely, nebo je možno je vyzvednout u jednotlivých vůdců oddílů. **Přihlášky odevzdejte nejpozději na začátku května!!!**
- **Hrnčířské trhy.** Hledáme dobrovolníky pro prodej tomboly na hrnčířských trzích ve dnech 5. - 6. 4. 2007. Případní zájemci hlase se u Lenky Čaplové tel.: 724 768 464.
- Všechny srdečně zveme na **skautskou výstavu**, konanou u příležitosti 95. výročí aktivního skautingu na Berounsku. Výstava v prostorách Muzea Českého krasu potrvá až do 27. 5. 2007.
- **Schůzky skautského oddílu - Vlčat - Ocelotů**
Vlčata: vždy v pátek od 16.00 do 18.00 (18.15) hodin ve skautské klubovně na faře

Oceloti: vždy ve středu jednou za čtrnáct dní od 16 do 18 hodin. Od konce května pravděpodobně znovu o pátcích v tradičním čase.

Roveři a rangers mají sraz ke společným aktivitám vždy v úterý v klubovně.

Schůzky dívčího oddílu - Světýlka, světlušky a skautky

Světýlka - každou středu od 16.00 do 18.00 hodin, vede Marie Stielová a Kristýna Kodrasová.

Skautky a světlušky - pravidelně v pátek od 16.15 do 18.15 hodin. Vůdkyní je Hana Burešová a dále Soňa Doubková a Eliška Kodrasová.

 Jarní oheň v Loděnici: srdečně vás všechny zveme k příjemnému posezení u táboráku na loděnické farní zahradě. Vezměte si s sebou cokoli, co chcete opéci, a cokoli, co by dle vás nemělo na podobném setkání chybět. Sejdeme v **pondělí 30. 4. okolo 16. hodiny.**

 Ve sváteční úterý 1. května vás už popáté zveme na **Prvomájový výlet (nejen) rodin.** Sejdeme se u kostela ve Vráži, kde se dá parkovat, v **10,30 hodin**, abychom zdolali dva kilometry přes les trasou vhodnou i pro děti v kočárcích, batolata či prarodiče s berlemi. V cíli - Svatém Janu - je od 12 hodin domluvený salónek ve výchovně vzdělávací **restauraci "Obecná škola"**, kam se nemusíme bát přijít obědvat i s dětmi. Odpoledne lze třeba vyšplhat se za rozhledem ke Kříži na skále a **nebo od 15 hodin zajít do kostela sv. Jana Křtitele na koncert, který se bude líbit i malým dětem.** Jde o koncert v podání loděnického pěveckého sboru *Comodo*, houslového souboru *Art Time Mums* a jejich dětí a přátel; někteří z nich půjdou pěšky z Vráže s námi. Těšíme se, že nás podpoříte i vy!

 Celostátní setkání mládeže pořádá Asociace křesťanských sdružení mládeže a Sekce pro mládež ČBK ve dnech **13. - 19. 8. 2007** v Táboře-Klokotech. Jeho smyslem je pomoci mladým lidem upevnit jejich vztah s Bohem. Očekává se účast asi 5 tisíc mladých lidí ve věku 14-30 let. Více na www.tabor2007.signal.cz

 Dolancamp mládeže: Komunita Blahoslavenství pořádá program pro mládež od 14 do 18 let inspirovaný programem Jump, a to v Dolanech u Olomouce od 29. července do 4. srpna 2007: Přednášky, diskuze, skupinky, chvály, mše, možnost adorace, tvořivé dílny, sportovní aktivity, biblické tance, koncerty táboráky, prožívání přátelství. Cena 900 Kč, přihlášky: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 783 16, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638.

Diář Manželského společenství

 Konečně uskutečníme slibovaný výlet do Luk pod Medníkem, kam manželské páry i s dětmi pozvali na "kolaudaci" manželé Vomlelovi. Stane se tak o volném úterku **8. 5. v odpoledních hodinách.** Informace o trase **606 770 531, 607 615 621.** Další, klasické večerní setkání, se nabízí v Hýskově u Marušky Fukové, přesný termín však ještě domluvíme a rozešleme esemeskami. Pokud máte zájem o zasílání zpráv z farnosti touto formou, ozvěte se na tel. 602 945 017.

Exercicie pro manželské páry 19. – 25. srpna 2007 v Rokoli – Poutní dům schönstattského hnutí. Povedou P. MUDr. Zdeněk Králík a P. Ing. Ladislav Štefek. Obsahem nabízených exercicií mají být zejména otázky týkající se sebevýchovy a výchovy. Program a ubytování bude v Poutním domě Rokole, který se nachází na mariánském poutním místě v podhůří Orlických hor. Exercicie jsou určeny pro samotné manželské páry. Cílem exercicií je umožnit manželům ztišení mimo svou rodinu. Ubytování ve dvoulůžkových pokojích s plnou penzí. Příspěvek na pobyt a stravu 2100 Kč na osobu. *Na exercicie je nutné se předem přihlásit na telefonním čísle nebo e-mailové adrese Centra pro rodinu* při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, <http://cpr.apha.cz>

FARNÍ CHARITA BEROUN

Farní charita Beroun připravila pro zájemce z řad farnosti na středu 2. května 2007 od 14 hod. Den otevřených dveří. Jedná se o první příležitost seznámit se blíže se všemi projekty FCH. Vzhledem k tomu, že počítáme s „otevřením“ všech projektů, bude zajištěn odvoz zájemců. Kapacita akce je omezená, ale předpokládáme, že vytvoříme v případě zájmu i další příležitosti v jiných termínech dle vašich možností. Těšíme se na Vás. Bližší informace: Jindřich Štusák, mob: 724 200 867.

Farní charita Beroun otevírá středu 2. 5. 2007 v ulici Pražská 108, Beroun 3 – Závodí denní stacionář sv. Anežky pro seniory. Více na str 17.

Příměstské tábory FCH Beroun o letních prázdninách. Více na str. 17.

Zprávy odjinud

Arcidiecézní pouť za kněžská a řeholní povolání na Svaté Hoře. V sobotu 5. května se na Svaté Hoře u Příbrami koná „Arcidiecézní pouť za nová kněžská a řeholní povolání“. Bližší informace budou na letáčcích na nástěnkách kostela.

Životní jubileum kardinála Miloslava Vlka. Kardinál Miloslav Vlk slaví letos významné životní jubileum. Za dar sedmdesáti pěti let života bude děkovat při eucharistické slavnosti v sobotu 19. května 2007 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v 10.30 hod. V 9.30 hodin začíná program společnou modlitbou.

Pouť seniorů. Na sobotu 26. května se připravuje **Arcidiecézní pouť seniorů**, na kterou jsou zvláště zvaní manželé, kteří slaví stříbrné nebo zlaté jubileum. Pouť se bude konat v prostorách kapucínského kláštera a v areálu Lorety, a to již od dopoledních hodin. Na závěr pouti se uskuteční koncert souboru „Krakowski Zespól Kameralny“.

Pouť rodin pražské arcidiecéze se uskuteční v sobotu 2. června 2007 na Tetíně ve spolupráci s Římskokatolickou farností Beroun a obcí Tetín. Poutní mši svatou bude v 10 hodin sloužit v prostoru před tetínskými kostely pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk. Od 13 hodin bude probíhat doprovodný program: vystoupení Ztracené kapely, odborná přednáška prof. Jana Royta na téma „Ikongrafie sv. Ludmily“ a různé aktivity pro děti i celé rodiny na poutním místě i v jeho okolí. Možnost tiché adorace a svátosti smíření bude v kostele svaté Kateřiny. Tetín dále nabízí kromě svých památek a muzea i krásnou přírodu v okolí a snadnou dopravní dostupnost. Předpokládáme, že v rámci této slavnosti bude také posvěcen nový zvon pro tetínské kostely.

- **Katolická charismatická konference.** Letošní 18. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu **25. - 29. července 2007** v Brně, na výstavišti BVV, s tématem: “Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy...” (Jan 13,14). Přednáší Archimandrita S. Gajek, P. Vojtěch Kodet, Sr. Veronika Barátová, P. Michael Slavík, Katka Lachmanová, PhDr. J. Zeman, P. Tomáš Holub, P. Angelo Scarano a další. Přednášky, společná modlitba, neformální setkání, bohoslužby. Součástí je též dětská konference - program pro děti během hlavních přednášek. Přihlášky s číslem variabilního symbolu si vyžádejte v prodejnách karmelitánského nakladatelství nebo na adrese Pavlína Pastyřiková, Puchýřova 13, 628 00 Brno, tel: 777 087 736, e-mail: konference.brno@email.cz, kam je znovu zašlete; po internetu se lze přihlásit na ww.cho.cz, kde naleznete odkaz.
- **Modlitby s Taize.** Zveme Vás na modlitbu se zpěvy z Taize do kostela sv. Petra a Pavla v Bohnicích ve středu **2. 5. 2007 od 20 hodin**. Spojení: Metro Kobylisy nebo Nádraží holešovice, dále autobusem 102 do zastávky Staré Bohnice.
- **Škola Blahoslavenství: Tři týdny intenzivního formačního pobytu** v Komunitě Blahoslavenství pro mladé **od 20 do 35 let v termínu od 18. 6. do 6. 7. 2007**. Společná liturgie, čas pro osobní modlitbu, formace, práce, služba a evangelizace. Formace v osobní i společné modlitbě, sdílení nad Božím slovem, teologická formace v základech víry, sebepoznání a sebezpřijetí - základy křesťanské antropologie, biblické tance jako způsob modlitby tělem... Doporučená cena 3000 Kč, po domluvě možno upravit. Před nástupem nutný osobní pohovor. Kontakt: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 783 16, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638.
- **Duchovní cvičení “Neboť patříš ke Kristu navěky!”** - jak každodenně žít z milosti. P. Michael Špaček, SR. Veronika Jeruzalemská. **12. -18. srpna v Arcibiskupském semináři v Olomouci**. Cena 2000 Kč. Info: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 78316, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638, mob.: 731 621 282

Jaká je společenská prestiž kněze, je důležitý - a pro koho?

Výsledky nedávno zveřejněné ankety ukázaly nízké hodnocení práce kněží. Následné rozbory pak ukázaly, že za tím hodnocením - kromě jiného - může být i nedostatečná informovanost lidí o práci kněze. Chceme proto alespoň ve stručnosti osvětlit práci kněze, který je stejně (třeba jako lékař) připraven neustále sloužit lidem. Na otázky opovídal P. Josef Pecinovský, vikář.

Jaký je váš denní režim?

Jen velice stručně. Je jiný ve všední dny a jiný o nedělích a svátcích. Obyčejně vstávám kolem sedmé, jdu spát kolem jedenácté i později. Den začínám modlitbou, adorací a přípravou na promluvy, následuje další denní program. Vyřizuji poštu a vše potřebné k setkání s lidmi, účastnuji se jednání na úradech, navštěvuji staré a nemocné. Alespoň krátce se setkávám s vikariátním technikem, který má na starosti sakrální stavby, nebo s kolegy kaplany, pokud je třeba společně něco ve farnosti zařídit, i když každý z nich má svůj vlastní program.

Ve farnosti je řada aktivit...

Jsem rád, že kolem mám dosti ochotných lidí, bez nich bych zdaleka nestačil obsáhnout, na co jsme s kolegy kaplany i farníky dnes zvyklí. Chceme se co nejvíce setkávat s farníky i vyučovat náboženství mladé. Sám se věnuji těm pokročilejším ve věku od 13 do 17 let. Mám

radost z činnosti skautského střediska Radost a naděje. Jsem pravidelně zván na zasedání střediskové rady a snažím se jim být duchovním rádcem. Cítím ale, že by si zasluhovali více mé pozornosti. Snad to v budoucnu stihnu. Těším se na osobní setkání s nimi v přírodě na skautském táboře. Vážím si práce manželského společenství a jejich radostného setkávání. Stejný pocit mám z práce naší mateřské školky. Při její přístavbě se ukázala síla křesťanského společenství i štědrost. Náš K-klub vytváří pestrou nabídku setkávání rodin a já cítím, že to mladé neobyčejně přitahuje. Abych nezapomněl na naše budoucí farníky, ty, kteří se nedávno narodili. Počet křtů vzrůstá, i když to ovlivňují mladé rodiny přijíždějící k nám ze širokého okolí a dokonce i z velkých měst jako je Praha a Plzeň. Stejně nadějná je i příprava snoubenců a setkávání maminek s dětmi.

Řady spolupracovníků jsou ještě širší?

Jistě. Účinně mně pomáhá farní i ekonomická rada, farní knihovna pomáhá nabídkou literatury a oceňuji práci redakce Berounského katolického zpravodaje. Farnost nesmírně obohacuje i Svatojakubský smíšený pěvecký sbor i naši varhaníci. V neposlední řadě je zde řada pomocníků takzvaně "neviditelných". Stále je třeba něco uklízet, zdobit, připravovat a ti všichni v pravý čas přicházejí, potřebné udělají a zase téměř anonymně zmizí. Odměnou je jim hřejivý pocit, že vědí, PROČ to dělají. Právě tyto "skryté ruce" jsou důležité. Samostatnou kapitolou je činnost naší Farní Charity. Denní pomoc starým, nemocným i potřebným jenejnáročnější.

V životě farnosti je třeba vnímat také množství seniorů...

Vážím si toho, že se podle potřeby zapojují nejen do nejrůznějších prací, ale jsou horliví i v duchovních setkáních i duchovní obnově. Společně s mladými se zúčastňují různých poutí i modlitebních setkání, sbírek. Všichni tři (berounští kněží) se snažíme pomáhat jim návštěvami v jejich domovech i nemocnicích. Tady se projevuje silné sepětí ve víře a já cítím, jak moc potřebují "lékaře duše".

Jste děkanem Karlštejnské kapituly a vikářem, co to obnáší?

Vikariátní konference se konají každý měsíc. Je pochopitelné, že se na ně musím připravit, sestavit program i kontrolovat plnění úkolů z předcházejících setkání. Tato setkání i činnost v kapitule mně přináší radost. Na Karlštejně práce teprve začíná, neboť se připravuje inventura kapitulních předmětů a památkové věci potřebují podrobnější dokumentaci. Nevím, zda je známo, že v těchto historických prostorách se konají několikrát za rok svatby, a to jak civilní, tak i křesťanské. Zájemci se mohou hlásit u nás třeba telefonicky na faře.

Prostor pro článek je omezený. A proto - co říci na závěr?

Snad jen to, že všechno dělám v úzké spolupráci nás tří berounských kněží. Zda je to málo nebo hodně, nechť posoudí farníci. Jsme auty denně na cestách, abychom stihli vytyčené úkoly, naježdíme přitom spoustu kilometrů. Jsme lidé se svými starostmi i radostmi. Potřebujeme i studovat a soustředit se. A hlavně potřebujeme Boží požehnání i modlitby a pomoc našich farníků.

-vac-

Jsem rád, že nejsem sám...

Babylónská věž. Malá, ale naše!

Dlouho jsme jeli červeným motorákem (a předtím ještě zeleným rychlíkem). Dlouho jsme šli dlouhým údolím a dlouho jsme stoupali do kopce. Dlouho a vytrvale, až do nadmořské výšky 777 m. Došli jsme téměř na vrchol, skupiny stromů se rozestoupily - a vtom jsem ji uviděla. Nohy se mi samy zastavily. *Babylónská věž!* Vybavila se mi rytina Gustava Doré z jeho cyklu inspirovaného Písmem. Věž je už na ní skoro dostavěná, její vrchol se ztrácí v oblacích, zahalený cáry mlhy ... Dole se pohybují zástupy, jeden člověk se vypíná k nebi se svou pýchou a nejspíš se pěkně rouhá...

Rozhledna na Krásenském vrchu uprostřed Slavkovského lesa nesahá až do nebes a nebyla stavěna z vypálených cihel spojovaných asfaltem. Je vysoká 25 metrů a postavená z

archív autorky

poctivého místního kamene. A rozhodně ji nestavěli z pýchy a touhy vyrovnat se Bohu, ale spíš byli pamětlivi, že je Bohu milé, když pomáhají chudým a poníženým a nemají vůči nim tvrdé srdce. Jestli se tu někdo rouhal a proklínal dobu, tak možná proto, že byla právě hospodářská krize, bída a hlad a život nebyl zrovna jednoduchý.

Je to jedna z nejpodivuhodnějších rozhleden v České republice - nahoru se nechodí po vnitřním schodišti, ale schody se jako zužující spirála vinou zvenčí, po obvodu věže. Půdorys má proto průměr 11 m, zatímco vyhlídková plošina nahoře má průměr už jen necelé 3 m. Podobnou rozhlednu u nás nenajdete, prostě rarita! Čekal nás krásný rozhled, ale nejdřív jsme dole vstoupili do vnitřního prostoru. Byla tu výstava dobových fotografií ze stavby. Strnuli jsme podruhé - snímky nás doslova zmrazily! Tak třeba vůz naložený kamenem táhnou do kopce zapřažení

lidé, žádné koňské spřežení nebo volský potah. Teprve popisky nám všechno vysvětlily: tak jako dal Karel IV. postavit Hladovou zeď, tak tohle je "*hladová rozhledna*". Aby co nejvíc peněz zbylo pro nezaměstnané, nezapřahala se tažná zvířata a užívala se minimální technika. Vydělat peníze si měli chudáci bez práce, ne sedláci zazápraž. Ale popořádku.

Tato rarita mezi rozhlednami vznikla na základě návrhu místního sochaře *Williho Russe*, jenž se nechal inspirovat *mezopotámskými zikkuraty* či snad dokonce *příběhem o babylónské věži*. Město Krásno využilo jeho futuristický projekt pro nouzové práce v době krize. V letech 1933-34 se na stavbě podílelo průměrně dvacet pět nezaměstnaných, kteří dostali šanci vydělat si asi 15 korun denně. Málo, nebo dost? Když stavebnímu výboru došly peníze, dostávali dělníci alespoň poukázky na chleba. Do akce se však zapojilo i celé městečko a jeho obyvatelé. Obec dala k dispozici zadarmo pozemek na stavbu a dřevo, majitelé nákladních vozů zajišťovali dovoz písku a cementu. Kámen se těžil na místě. Díky tomu všemu se náklady podařilo snížit na necelých 53 tisíc korun (to oprava v 90. letech 20. století byla podstatně dražší, tuším nějaký ten milión). Slavnost vysvěcení rozhledny se konala 23. června 1935. (Podrobnosti jsem převzala z publikace Jana Nouzy *Rozhledny Čech, Moravy a Slezka*.)

Bohulibý záměr dát chleba nezaměstnaným Hospodin žádným zmatením jazyků nepotrestal - ono se tam totiž široko daleko mluvilo německy, lidé se zdravili "*Gelobt sei*

Jesus Christus!" nebo taky *"Grüss Gott!"* K zmatení jazyků došlo až po válce. Druhé světové. Německé obyvatelstvo bylo odsunuto (nebo snad vyhnáno?) a německé názvy měst a vesnic vzaly zaslé. Český národ toužil po odplatě a přejmenování měst a obcí bylo součástí odplaty. Tak vzniklo *Krásno*. Nikdy předtím tam nebylo. Jakkap se to tu asi mohlo jmenovat? Sáhla jsem po svém oblíbeném slovníku z r. 1907. Je tam téměř třicet názvů měst, městeček a vesnic u nás, které začínají na Schön-. Vsadím se, že dnes se tak nejmenuje ani jedno to místo, pokud vůbec v pohraničním prostoru nezaniklo. Krásno se tehdy pravděpodobně jmenovalo *Schönthal* - město v Čechách, okres Bečov nad Teplou, 650 německých obyvatel, žula, chmel. V třicátých letech těch obyvatel bylo možná víc. (Němci by ovšem namítli, že Schönthal neležel v Čechách, ale v Sudetech ... máme to vzhledem k historii hezky zamotané.)

Dlouho jsme sem jeli, dlouho jsme putovali pěšky. Dlouho a vytrvale jsme stoupali. Stálo to za to. I to, co jsme si tu mohli uvědomit, i stavba samotná. Je malá, ale naše. Nebo německá? To už je snad dneska jedno. Hlavně že je tak trochu babylónská. Je z ní krásný rozhled na celý Slavkovský les, na Krušné hory s Klínovcem, na Vladař u Žlutic ... Už jenom to stojí za to!

Krásný vzhled je na ten Boží svět!

Grüss Gott!

Lidmila Fričová

Co se dělo: **Pochod pro život**

Je sobota 24. března. Praha je přeplněna turisty, sportovci - účastníky Pražského maratonu a mezinárodního utkání. Naše skupinka však míří jinam - cílem je Pochod pro život každoročně pořádaný sdružením Hnutí Pro život ČR. Posláním tohoto sdružení je obnovení úcty k lidskému životu ve všech jeho

Pochod pro život

2x foto M. Pletánek

fázích. Došli jsme do zcela zaplněného kostela sv. Jiljí, kde program začíná mší svatou. Vidím kolem sebe lidi všech věkových kategorií, ale především hodně mladých lidí a rodin s dětmi. Posilnění Božím slovem odcházíme na Staroměstské náměstí. Přátelé z Polska nás seznamují s iniciativou Kruciáta, což je pravidelné modlitební úsilí za záchranu nenarozených dětí. Tato iniciativa vzniká i u nás. Pod barevnými balónky dětí odcházíme na Václavské náměstí vyprosít si podporu našeho národního patrona sv. Václava. Jsem přesvědčena, že hlas žádající důstojné místo pro lidský život byl slyšitelný.

Václavské náměstí a hnutí Pro life

V. Hladká

Co se dělo: **Dětská mše?**

No ano! Každý třetí čtvrtek se koná dětská mše. Už má v naší farnosti velkou tradici, je nejmenším přizpůsobena slovem, hudbou i tolerancí, i když se občas mění čas konání i kněží. Dubnová bohoslužba pro děti s P. Cyrilem byla moc hezká. Tak nás potěšila, že vám o

P. Cyril děti zaujal, pobavil i naučil... foto av

tom musím dát vědět! Děti se tentokrát sešly ve větším počtu, hned od začátku je P. Cyril upozorňoval, že čtení bude tentokrát taky o dítěti - o chlapci, který se uměl rozdělit. Četl se příběh z Janova evangelia o tom, jak Ježíš rozmnožil pět chlebů a dvě ryby: "Já si to představuji tak, že chlapec řekl mamince, ať mu dá s sebou něco k jídlu a raději víc, aby mohl podělit i kamarády, kdyby přišli. Když se pak apoštolové dohadovali, co by asi mohli lidem

nabídnout k jídlu, asi musel ten chlapec přijít až dopředu a své jídlo jim nabídnout..." Děti tentokrát skutečně zaujatě poslouchali a po evangeliu dokázaly samy(!) odpovědět i na nejzákladnější Cyrilovy otázky: Kolik bylo chlebů a ryb (5 a 2); jak se jmenoval bratr Šimona Petra, který věděl o chlapcově jídlu (Ondřej)... "Všimli jste si, zda zástup seděl na zemi či na trávě?" To zase věděl jeden tatínek (na tom místě bylo mnoho trávy). Do příště dostaly všechny děti úkol: Darovat něco malého, třeba svou hračku (ne novou a drahou, ale starší, i když nerozbitou) komukoliv, kdo není z jeho rodiny, kamarádovi, spolužačce... Schválně, kdo na to nezapomene. P. Cyrilovi to prý mají děti taky raději připomenout©!

-iva-

Co se dělo: **Velikonoční vigilie v Berouně**

Stmívání. Šeřící se chrám. Hlouček lidí postávající venku. Za chvíli už zástup. Zástup lidí Kristových. Obrysy Ukřižovaného rýsující se v šeru. Umlkáme, ticho. Pak zaznívá hlas kněze. Světlo! Nesmělý plamínek se rozhořívá a sílí. Odlesk plamenů na kříži, mihotavá záře na Kristově těle. Požehnání ohně, zapálení paškálu. Kněz zvedá rozsvícený paškál do výšky a zpívá: „Světlo Kristovo!“ Vážné a zároveň radostné zvolání... Poselství. Dobrá zpráva, radostná zvěst! Průvod jde ulicí k hlavnímu vchodu do zšeřelého chrámu. Dlouhé bílé svíčky, zatím nezapálené. Uvnitř tma, jen trochu světla v kněžišti.

P. Josef Pecinovský se zastavil na prahu kostela, obrací se čelem k zástupu lidí, opět zdvihá paškál a znovu zpívá: „Světlo Kristovo!“ Od paškálu se pak zapalují nejbližší svíčky, hořící plamínky se lavinovitě šíří do celého zástupu. Chladné přitímí chrámu, po dlažbě znějí kroky, plamínky svíček se rozbíhají ztemnělým prostorem a zahánějí tmu. Vcházíme do tmy a přinášíme si s sebou světlo... SVĚTLO! Je Bílá sobota, 7. 4. 2007, slavíme velikonoční vigilii. Bílá barva, Velká noc... Devět čtení a devět žalmů... Sedm starozákonních textů a dva novozákonní – epištola a evangelium... Slavné vyzvánění zvonů... Obnovování našich křestních slibů... Vpravo na čestných místech sedí dva naši katechumeni, kteří se už dlouhou

dobu připravují na přijetí svátosti křtu... Ivana Dömeová a Jan Kratochvíl. Nadešel ten den, přišla ta hodina... Obrácení... Naprostá změna v životě... Přijetí do Církve skrze křest...

Křestní obřad začíná. Jaké to asi je opravdu prožívat svůj křest, „být při tom“? (My pokřtění brzy po narození netušíme...) Jaké to je smýt dědičný hřích křestní vodou? Nést pečeť velikonočního Beránka? Být ponořen do Krista, stát se novým člověkem, mít nové jméno? Obléknout se do Kristova bílého roucha? Jaké to je stát se novou ratolestí na vinném kmeni?

Obřady velikonoční vigilie mají své kouzlo.

foto av

Do naprostého ticha zní známá slova: „Anežko Michaelo, já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého!“ Mezi jmény tří osob

Nejsvětější Trojice je slyšet šplouchání křestní vody, která dopadá zpátky do křtitelnice... Na ramenou obou pokřtěných se objevují bělostné křestní roušky... Dnešní sobota je přece Bílá!

Myslím teď hlavně na Ivanku, protože se už nějakou dobu známe... Jaké to bylo, co jsi prožívala, Anežko Michaelo?

L. Fričová

Svědectví: Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové!

Nádherný večer plný očekávání, naděje světla. Hluboký mír a pokoj. Dnes, po roce a půl přípravy, nadešel onen velký den. Přelomový den mého života. Odcházím z domu s vědomím, že až se budu vracet, již bych to neměla být já ve „starém vydání“, ale někdo úplně jiný. Kéž by to tak skutečně bylo!

Kostel sv. Jakuba. Alespoň malá chvíle strávená v modlitbě na mém milém místě v zadní lavici. Vzpomínka na okamžik, kdy jsem zde byla poprvé. Tehdy bylo krásné srpnové ráno roku 2005. Zrovna jako dnes jsem i tenkrát klečela na tomto místě a chvěla se očekáváním.

Rozžihání paškálu a svíce všech přítomných. Sama zatím zůstávám potmě, protože jsem ve tmě a Světlem ještě nezářím. Raduji se, když vidím tolik známých a mně blízkých lidí, kteří ve Světle jsou a přeji si, aby v něm setrvali navždy.

Vstupujeme do tajemně zšeřelého chrámu. Mé dvě milé průvodkyně mi svítí na cestu. Ach, sviťte mi na cestu stále, ať mé slabé nohy neklopýtnou!

Naslouchám Božímu slovu. Jako by ta slova tryskala přímo z mé duše. Znovu si vybavuji kroky svého dosavadního života, a přímo hmatatelně cítím naději života příštího. Až se mi tají dech nad velikostí Božího milosrdenství a nad hloubkou Jeho lásky. Obdivuji se Boží neochvějně věrnosti a trpělivosti, kterou se svým zlobivým dítkem má.

Světla přibývá! Trojí odpovědí se zříkám hříchu a ducha zla. Vyznání víry. Přála bych si, aby se mé „věřím“ proměnilo v jásavý chvalozpěv. A pak již onen velký okamžik. Celá rozechvělá přistupuji ke křtitelnici. Jako by se zastavil čas. „Anežko Michaelo, já vás křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“. Cítím chladivý dotek svěcené vody. Ani nevím, jak

jsem došla zpět na místo, kde jsem původně stála. Pramínek křestní vody mi stéká z vlasů na tvář. Cítím její silnou očišťující moc. “Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!” Připadá mi, jako by ze mne spadlo ohromné těžké břemeno. Nevyslovitelná úleva a pokoj. Následuje obléknutí do bílého roucha na znamení obléknutí v Krista. Kéž své roucho uchovám čisté! Kmotřička mi předává rozžatou svíci. Kéž Světlo ve mně navždy svítí!

Biřmování. Vtisknutí pečeti darů Ducha Svatého. Tolik darů v jediný den! Tolik darů v

jediný okamžik!

Přinášení obětních darů. Eucharistické modlitby. Chvěji se více než kdy předtím a je mi na omdlení. Jak veliký dar! Přijetí těla a krve Páně. Bezměrná studnice lásky mi dává pít ze svého pramene, abych již déle nežíznila. Mé nitro rozpaluje veliký jásot, odráží se do stěn mého srdce a chce se rozletět na všechny strany. Veliká vděčnost. Za tento den, za

Okamžiky před křtem, Bílá sobota, kostel sv. Jakuba. foto av
tyto okamžiky, za tyto dary. Kéž nikdy z mého srdce nevymizí!

Na závěr musím velice poděkovat své rodině za její trpělivost a obdivuhodnou obětavost. Chtěla bych tímto také poděkovat panu faráři Pecinovskému, který mě přímo s otcovskou péčí na přijetí svátostí křtu a biřmování připravoval. Děkuji své kmotřičce za její povzbuzování. Mé díky patří však i všem, kteří mě na mé cestě doprovázeli. Děkuji za vaše vlídné přijetí mezi sebe, za vaši shovívavost a trpělivost, děkuji za vaše přátelství.

Anežka Michaela

Seriál: Sekta, nebo církev?! VIII.

Jako je již v tomto roce tradicí, zamýšlíme se společně nad tématem církev a sekta. V tomto čísle zkusíme nastínit nekřesťanskou náboženskou scénu u nás. Tento nástin ovšem není vůbec jednoduchý, protože zahrnuje řadu směrů, které mají mnohdy naprosto odlišný kořen, motivaci a cíl.

Zvláště po revoluci se u nás objevilo mnoho lidí, kteří mluvili o **budhismu**, nábožensko filosofickém směru pocházejícím z Východu. Jde hlavně o školu sebekázně, která člověka vede do vlastního nitra. U nás našel ohlas u mnoha lidí jako cesta ke zklidnění nitra dosaženému vlastními silami (asi největší rozdíl od křesťanství, které pokoj nitra dosahuje skrze Spasitele). V souvislosti s buddhismem se objeví pojmy Malého a Velkého vozu, což jsou dvě velké větve budhistického učení. K buddhismu se počítají některá bojová umění či zenová meditace. Buddhismus sám vznikl z mnohem starší rodiny náboženských proudů Indie, které dnes souhrnně označujeme **hinduismus**. Z něj u nás pramení několik náboženských společností a organizací: Transcendentální meditace, hnutí Haré Kršna, Saharadža jóga či

Jóga v denním životě. Patří sem i několik učitelů hinduismu, kteří své působení zaměřili na západní kulturu a přizpůsobili se jí (např. Šrí Chinmoy). V těchto náboženských směrech se lze setkat s postavou guru, duchovního učitele. Pro současné západní "guru" je typické, že jim příznivci skládají božskou úctu. Můžeme-li shrnout tyto východní směry, pak by křesťané neměli všechna tato hnutí označovat za sekty nebo dokonce za spojence s ďáblem. Tradiční náboženská scéna Indie je velmi rozmanitá a nese stopy velkého hledání Boha či duchovního rozměru člověka. Náboženství "východu" může být inspirující jak ve způsobu meditace, tak ve způsobu myšlení - filosofii, i když není možné ztotožnit křesťanství s některým směrem či východním božstvem (Kršna). Ani není možné všechny principy a metody aplikovat na křesťanství. Východní myšlení zná jedinou cestu ke "spáse", a to je veliké osobní úsilí. Člověk, který nedosáhl zlepšení, se musí znovu převtělit (je to tedy trest!!!) a žít znovu, aby jednou dospěl ke konečnému stavu nirvány - splynutí s nekonečnem. Reinkarnace (převtělení) je jen projevem lidské nedokonalosti. Je možné převtělení nejen ve smyslu nového narození v lidském těle, ale stejně i do zvířat.

redakční archiv

Druhým mohutným proudem, který na náboženské scéně u nás lze potkat, je **ezoterismus**. Tímto souhrnným názvem označujeme proudy a směry, které se domnívají, že skutečné duchovní učení je obyčejným lidem skryto (řecky esoterós = vnitřní, skrytý). S tím souvisí i pojem **okultismus**, který znamená zhruba totéž. Snad všechna velká náboženství mají ezoterické odnože (judaismus kabalou ap...). K evropským tradičním ezoterickým proudům patří alchymie (proměna běžných materiálů v cenné) či magie (ovládání nadlidských sil), spiritismus (vyvolávání duchů zemřelých), astrologie (věštění budoucnosti na základě postavení hvězd) a další. Často v této souvislosti zaznívá pojem **svobodní zednáři**, který označuje tajné společenství ovládající ezoterické nauky. Kdysi šlo o znalce stavitelství a patřit k nim byla vždy prestižní záležitost. Dnes existuje v Evropě řada zednářských loží, z nichž některé jsou čistě ateistické a mají spíše prestižní charakter, jiné jsou vlastními náboženskými společnostmi (Velký Orient, Humanitas Bohemia, klub Rotary...). Do ezoterického proudu patří v mohutné míře také **léčitelství** ať již vychází jen z "přírodních" principů jako jsou bylinky nebo užívá nadpřirozených schopností léčitele (vnitřní energie). Křesťané tyto metody nepřijímají, protože jejich jedinou "léčebnou duchovní energií" je Bůh působící skrze Krista v Duchu Svatém. Jistě neodsuzují žádné léčení pomocí bylinek ani nepodceňují význam přirozených přírodních principů, ale jasně rozlišují z jakého ducha je moc, kterou dotyčný užívá. K těmto léčitelským ezoterickým proudům zařazujeme i **homeopatii**, moderní léčitelský proud užívající teorie, že léčení je nutné provádět pomocí látky, která nemoc vyvolala, v nepatrném množství.

V Čechách má velkou tradici **antroposofie**, ezoterické náboženství založené na názorech R. Steinera (1861-1925). Jde o směs Teozofických myšlenek J. P. Blavatskej vycházejících ze spiritismu, východních náboženství a křesťanství. U nás vystupují pod

názvem Obec křesťanů zejména svými Waldorfskými školami (viz např. Mateřské centrum Beroun na Wágnerově náměstí). Také antroposofie není s křesťanstvím slučitelná.

(pokračování příště) -MN-

(více Vojtíšek, Z. *Encyklopedie náboženských směrů v České republice*. Praha: Portál, 2004. Bley, S. *Malý slovník sekt. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakl., 1998.* http://www.sekty.cz/texty/netradicni_nabozenstvi/)

Píšíte nám: U nás na Tetíně

Vážení čtenáři farního zpravodaje,

dovolte, abych vás všechny pozdravila tentokrát nikoli za Farní charitu Beroun, ale za farníky z Tetína a vůbec za obec Tetín. Ráda bych vás seznámila s aktivitami připravovanými v nejbližší budoucnosti tady u nás na Tetíně.

Tetín, kostel sv. Kateřiny, slavnost zavěšení zvonu. **foto av**

hezká, alespoň přípravy tomu napovídají. A poté bude možno seznámit se s historií Tetína s průvodcem. Nepochybně zde budou i kolotoče a houpačky.

Druhá pouť se bude konat 2. června 2007 za účasti pana kardinála jako tzv. pouť rodin a pořádá ji spolu s farností Beroun a obcí Tetín Arcibiskupství pražské. Mše sv. bude od 10 hod. venku před kostely, dále je připraven koncert a bohatý program pro děti. A zdá se, že se chystá ještě nějaké další překvapení, zatím v utajení. Takže nechte se překvapat. Plakátek s přesným programem bude včas vyvěšen. Všichni jste srdečně zváni, samozřejmě především rodiny s dětmi.

Občerstvení u obou poutí rovněž připravujeme, doufáme, že se nám podaří obstarat i nějaké stánky s občerstvením.

Třetí pouť je naše hlavní pouť ke sv. Ludmile v září – letos bude 15. 9. 2007 za účasti pana biskupa Malého s tím, že bude zaměřena na církevní školství a výchovu. Program zatím není přesně stanoven, ale vše se včas dozvíte. Je pravděpodobné, že bude tentokrát začínat už vigilií, a to zpěvem řeckokatolického sboru. Takže vřele doporučuji.

Ráda bych se s vámi podělila ještě o některé aktuální události na našem hradišti. V posledním roce jsme se my, stálí tetínští farníci, začali scházet a vytvářet společenství nejen ryze kostelní. Všichni jsme, jak už to tak v poslední době bývá, velmi přezaměstnaní, a tak většinou společně řešíme akutní problémy, jako například kde padají tašky ze střechy, jak

lépe osvětlit kostel, radíme se o připravovaném projektu v objektu fary na Tetíně, ale občas (zatím spíš výjimečně) přijde řeč i na jiná témata. Není to tak dávno, kdy jsme nad skleničkou vína uvažovali o tom, jak a zda vůbec se my věřící katolíci lišíme svým způsobem života od ateistů, kteří žijí dobře, tj. podle svého svědomí? Nebo jinak, jsme schopni lidem, kteří o Bohu nic nevědí a vlastně ani nechtějí vědět, říci a představit naši víru jako zajímavou a pro druhé přitažlivou? My sami jistě víme, proč věříme, ale co ti druzí?

Moc by mě a myslím, že nejen mě, zajímaly vaše názory na tuto problematiku. Zkusíte odpovědět?

S. M. Jana Cívínová, Tetín

Ze života svatých

Sv. Rita, sv. Julie

(22. května)

Přestože život obou světic dělí celých devět století, obě spojuje stejná víra, pokora, tichost a obětování pro Krista.

Julie pocházela z bohatých křesťanských rodičů v Africe. Za vpádu nepřátel byla zajata a prodána do otroctví. Byla zavlčena do Syrie, do domu velkoobchodníka Eusebia. Ač byla zvyklá žít po způsobu zámožných lidí, musela tam vykonávat všechny nejtěžší práce. Posilovala se čtením nábožných spisů, které si potajmu přinesla ze své vlasti. Jednou musela provázet Eusebia na obchodní cestě na ostrov Korsiku. Tam právě pohanské obyvatelstvo konalo hlučnou slavnost ke cti svých bohů. Vladař ostrova Felix se ptal Eusebia, proč se Julie odmítá slavností zúčastnit. Ten mu odpověděl, že je křesťankou, že však jí nebrání ve víře, protože jinak je velmi poslušná, vzdělaná a svědomitá. Felix si usmyslil, že Julii koupí. Když se mu to nepodařilo, využil lsti, Eusebia opil a sliboval Julii svobodu, když se tam provdá. Julie odmítala a to rozzuřilo vladaře tak, že použil násilností. Ty se vystupňovaly tak, že Felix dal Julii přibít na kříž. To se stalo v r. 540.

redakční archiv

redakční archiv

Rita (Margarita, tj. perla) se narodila v Rocca Porena v Umbii. Měla jediné přání, obětovat se v klášteře plně Bohu. Rodiče ji však přinutili ke sňatku s Pavlem Ferdinandem, který už brzy po svatbě začal Ritu trýznit výčitkami, hrozbami i bitím. Právě v této zkoušce se osvědčila zbožnost služebnice Boží. Na mužovy útoky odpovídala tichostí a laskavostí. To muže rozzuřovalo ještě více. Po čase se však zcela nečekaně manžel na manželku přestal hněvat, ale hněval se na svou slabost. Jednoho dne byl tento kdysi tvrdý a náruživý muž dojat tichostí své manželky. Byl to zcela nečekaný obrat. Od té doby žili manželé ve shodě. Po smrti manžela vstoupila Rita do augustiniánského kláštera v Kascii. Tam v tichosti skonala. Její tělo se po smrti obdivuhodně proměnilo, všechny rány se zázračně zacelily. Psal se rok 1407. Zde se vyplnilo: Ježíši, tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podle srdce svého!

-vac-

Našem Nejstarším Písemnictví

Tajemný mnich Kristián

Asi tak v devadesátých letech 10. století (podle historika Josefa Pekaře v letech 992–994) vznikla v Čechách další latinská legenda, která svým pojetím připomíná spíš kroniku a je také jakýmsi pokusem o syntézu staroslověnské a latinské vzdělanosti. Autor jí dal název *Vita et passio sancti Wenceslai et sanctae Ludmilae aviae eius*, což česky znamená *Život a umučení sv. Václava a sv. Ludmily, jeho babičky*. Ke svému dílu napsal předmluvu s věnováním: „Pánu a třikrát blaženému Vojtěchovi, svaté pražské církve Boží druhému biskupovi, bratr nejponiženější a ze všech mnichů ani názvu posledního nezasluhující, křesťan pouhým jménem, přeje v Kristu Ježíši hojnost zdaru a štěstí podle přání...“ Biskupu Vojtěchovi předkládá dílo k posouzení a vysvětluje, proč tuto svoji novou verzi napsal – protože chce nahradit starší, neúplná a vzájemně si odporující vyličení života a utrpení sv. Ludmily a sv. Václava, kteří ozařují Čechy světlem svých ctností jako nové hvězdy. Kdyby v jiných křesťanských zemích chovali ostatky tak vynikajících světců, byli by vše dávno vylíčili zlatým písmem, ale Češi se k nim chovají netečně, ač jiné světce nemají.

sv. Ludmila kresba J.

V tomto prologu také autor zpochybňuje své umění, schopnosti a označuje se za nezpůsobilého cokoli psát... Ale hlavně na sebe prozrazuje několik důležitých věcí. A záhady jsou na světě. V latině o sobě mluví jako o *Kristiánovi*, ale je to opravdu osobní jméno? Do češtiny se latinské „solo nomine christianus“ překládalo vždy obvykle jako Kristián nebo Křišťan, ale mohlo by to znamenat také, že autor chtěl být znám „pouhým jménem křesťan“, takže to třeba vůbec není křestní jméno. Přesto užíváme tradiční název *Kristiánova legenda*. Autor dále uvádí, že je mnich. V té době byl v Čechách jediný mužský klášter v Břevnově, založil ho biskup Vojtěch, a tak žil Kristián asi zde. A

sv. Václav kresba J. Goldmann

další záhada – v prologu se sám označuje za příbuzného sv. Vojtěcha, píše, že je „rodem z téže krve pocházející“, a Vojtěcha nazývá slovy „nepos carissime“. Latinské „nepos“ mohlo znamenat „vnuk“, později „synovec“ či prostě jakýkoli příbuzný. Kristián je tedy Slavníkovec. Ale pozdější legendisté o něm uváděli, že byl „bratrem knížete“ a tím by ho vlastně řadili mezi Přemyslovce. A proto se vynořily i úvahy, zda nebyly oba rody nějak příbuzné. Historie těch dob je pro nás pořád zahalena tajemstvím...

Legenda je rozdělena do deseti kapitol a začíná příchodem křesťanství na Velkou Moravu, její součástí je tedy i vylíčení cyrilometodějské mise. V druhé kapitole se legendista soustředil na dění v přemyslovských Čechách, vypravuje o pokřtění knížete Bořivoje sv. Metodějem a tím

dosvědčuje působení slovanské vzdělanosti i na českém území. Ve třetí a čtvrté kapitole vypráví o *sv. Ludmile*, jejím původu, životě a umučení. Počínaje pátou kapitolou vypravuje Kristián o *sv. Václavu*, jeho životě a ctnostech, jeho umučení a přenesení jeho ostatků z Boleslavi do Prahy. Zajímavá je i devátá kapitola, která obsahuje historii třetího mučedníka, věrného bojovníka a dvořana Václavova Podivena. Celá desátá kapitola je věnována svatováclavským zázrakům. Ačkoli autor sám sebe v prologu tolik podceňoval, což patřilo k „dobovému koloritu“, napsal propracovanou prózu, psal velmi dobrou latinou, jeho slovní zásoba čerpá ze slovníku Vulgáty (tj. latinského překladu Bible pořízeného na přelomu 4. a 5. století sv. Jeronýmem), *a patří proto k velmi vzdělaným mužům své doby*. Historik *Josef Pekař* zcela právem označil Kristiánovu legendu za „nejstarší kroniku českou“.

Lidmila Fričová

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

Denní stacionář pro seniory v Berouně

Farní charita Beroun otevírá ve středu 2. 5. 2007 v ulici Pražská 108, Beroun 3 – Závodí denní stacionář pro seniory. Stacionář sv. Anežky je určen pro klienty, kteří nejsou z důvodu věku či zdravotního stavu plně soběstační. Kapacita zařízení je 10 klientů. Pro potřeby stacionáře získala Farní charita prostřednictvím firmy Kompakt s.r.o vůz Renault Kangoo, který bude sloužit především pro svoz a odvoz klientů. Provozní doba stacionáře je každý den od 7:00 – 19:00 hod. , a to včetně víkendů.

Poskytovány budou tyto služby:

- Pečovatelská služba
- Stravování
- Pomoc při osobní hygieně a při sebeobsluze
- Sociálně-právní poradenství a pomoc při realizaci zájmů
- Individuální rozhovory a pomoc sociální pracovnice
- Možnost individuálního odpočinku
- Ergoterapie (různé výtvarné techniky, pohybové aktivity apod.)
- Muzikoterapie
- Aromaterapie
- Canisterapie

Do budoucna bychom naše služby rádi rozšířili, a to především o respitní péči, která má za cíl odlehčit a pomoci rodinám pečujícím o seniora.

Kontakt: Mgr. Hana Urbanová- vedoucí stacionáře, 606639 627

Tento projekt je hrazen z prostředků Evropského sociálního fondu a Ministerstva práce a sociálních věcí. Město Beroun se podílí na nákupu sociálního automobilu pro klienty a také poskytnutou dotací na vybavení stacionáře ve výši 50000,- Kč.

Martina Mossóczy

Příměstské tábory FCH Beroun

Také v letošním roce připravuje FCH Beroun týdenní letní příměstské tábory.

Letní příměstský tábor „Scifi world“; termín: 9. - 13. 7. 2007

Celotáborová hra s námětem tajemného vesmíru a života v něm bude dětem sloužit k rozvoji fantazie a zároveň k rozšíření znalostí práce na PC. Jednotlivé táborové dny budou děleny na výukovou část (učebna PC) a část naplněnou pohybem, hrou v přírodě a kreativními činnostmi. V průběhu týdne se budou mezi dvěma družstvy odehrávat soutěže o body do celotáborové hry. V rámci táborové hry děti také výtvarně vyjádří svět budoucnosti dle svých vlastních představ.

Letní příměstský tábor "Filmová škola", 13. - 17. 8. 2007

Letní příměstský tábor s námětem filmová škola má motivovat děti k vytvoření vlastního scénáře podle toho, co na táboře zažijí. Děti se během prvního dne seznámí mezi sebou a budou obeznámeny s celým týdenním programem, do kterého mohou svými postřehy zasahovat. Vytvoří si vlastní televizi, mikrofony i studio.

Každé ráno bude probíhat ranní vysílání, kde si shrneme zážitky z předešlého dne. Po zprávách se začne psát scénář / tedy denní program / a odpoledne začne samotné natáčení.

Tábor bude zajišťován: vždy pondělí - pátek od 8:00 – do 15:00 hodin.

Místo realizace: Komunitní centrum v Berouně; **předpokládaný počet dětí v turnusu:** 8 -10; **věková kategorie:** 10 -15 let; **počet vedoucích na turnus:** 2; **cena:** 600,- Kč; **blíže informace:** Michaela Kubištová, mobil: 724 774 393.

Svojsíkův závod

se konal dne 21. 4. 2007 na Lísku v rámci výpravy. V 9.00 hodin, kdy jsme se my - Zuzka, Domča, Matěj, Tomáš, Michal, Pepík a Tomáš R. s naším "vedoucím" E. T. vydali na Městskou horu, kde byla upřesněna pravidla hry, a pak jsme se s ostatními skauty z okolí Berouna vydali na cestu. Dostali jsme mapy a bodovací tabulku, kterou jsme použili ale až v cíli. Když jsme do cíle dorazili, postavili jsme si své stany a nasvačili jsme se. Poté jsme začali plnit úkoly: uzly, šifry, zdravotvědu, přírodovědu a hod na cíl. Nejtěžší byla historie, lanová dráha a šplhání na strom, kterého se zúčastnili jen dva kluci z naší skupiny (Matěj a Michal). Vše dobře dopadlo: **BYLI JSME PRVNÍ!** Dostali jsme čokošku, mapu a samozřejmě diplom. A také povinnou pozvánku do okresního kola, a to už je co říct. Prostě **Radost a Naděje** je nejlepší! Tak ahoj! **Zuzka K. a Domča K.**

Století skautingu na Staroměstském náměstí

Předposlední dubnový víkend byl skautskými akcemi doslova těhotný: Jak jste se dočetli výše, probíhá v Muzeu výstava k 95. výročí skautování na Berounsku, v sobotu 21. 4. naše středisko vyhrálo místní Svojsíkův závod, v neděli zase jeli vůdci obhlédnout letní tábořiště. Největším skautským svátkem těchto dní a celého letošního roku je ale sté výročí založení skautského hnutí ve světě.

Roku 1907 uspořádal britský důstojník Robert Baden-Powell experimentální tábor na ostrově Brownsea, aby v praxi vyzkoušel své nápady z knížky *Aids to Scouting*. Tuto knížečku sepsal podle svých zkušeností s trénováním mladých vojáků v Indii. Na svou dobu používal neobvyklé metody ve výuce vyzvědačství, mapování terénu a průzkumu: malé skupinky pod vedením šéfa, za dobrý výkon

uděloval odznaky, které se podobaly obrázku severu na starých mapách (dnešní skautský znak je velmi podobný). Po návratu do vlasti zjistil, že jeho knížečku pro vojáky používají vedoucí mládeže a učitelé v celé zemi pro výuku postřehu a lesní moudrosti. Když o rok později vydal knížku *Scouting for boys*, zájem byl obrovský. Chlapci se sami organizovali do družin, aby mohli skauting zkoušet; kniha byla přeložena do více než 35 jazyků. V roce 1909-10 se rozvinul též dívčí skauting. Na prvním táboře se pod vedením Baden-Powela shromáždilo 22 chlapců... Skautské hnutí na celém světě má dnes 40 milionů členů!

Celosvětové oslavy stých narozenin skautské organizace se nevyhýbají ani Čechám; Junák - svaz skautů a skautek má dnes přes nepřízeň různých vládních režimů 51 000 členů. Svou akceschopnost prokázali skauti **v sobotu 21. 4. na Staroměstském náměstí v Praze, kde probíhal slavnostní program** s ukázkami činností a aktivit skautských oddílů v Čechách a seznámení s formami skautingu na celém světě. Už v metru se k našim synům ve žlutých šátcích obrací skautští pamětníci s otázkou, zda také míříme na "Staromák", a zdraví se s námi levou rukou (odkud prý je tak malá skautská družina☺). Cestou k starobylému centru Prahy potkáváme spousty skautských družin se zvláštními šátky... Z dálky nás vítá hra na bubny - Tam-Tam Batucada, následuje ukázka tanců Severoamerických indiánů, později zase jako zástupce asijského kontinentu vystoupí Vishnu Tattva a břišní tanečnice...; v čase výměny jednotlivých vystupujících máme na velkoplošné obrazovce možnost shlédnout například záznam z posledního celosvětového jamboree, chystá se také koncert skupiny Ready Kirken, před polednem mladí tleskali Ewě Farna... Program skutečně pro všechny.

Když už kluky nebaví stát pod pódiem, po celé ploše náměstí jsou k dispozici vedle prodejních stánků též "stany různých zemí", kde si malí skautíci i neskautíci mohou zasoutěžit, zahrát hry, které se hrají na skautských schůzkách za mořem, ochutnat cizokrajnou

Podium a program ke skautským narozeninám foto av

táborovou kuchyni a též vyrobit si třeba ruční papír... Zkoušíme trefování se fazolemi na cíl a jsme odměněni pikantním koláčkem s čili papričkami, za klokaní závody naše "vlčátka" vyskáčí pamětní placku s logem výročí. A ty zvláštní šátky? Na památku zde každý skaut v kroji může dostat žlutočervený či purpurově modrý, označený na cípu stovkou a symbolem výročí: stylizací skautské lilie propletené trojlístkem... Prožívám pocit zvláštní sounáležitosti se všemi těmi krásnými mladými lidmi kolem sebe... I když je skautům víc, než činí jeden lidský věk, jsou stále dost živou a moderní organizací.

Baretko a soukromá rodinná vlčácká družina Vašci☺

Z kroniky katolických skautek

Otvírám knihu vázanou ve žlutém plátně se skautskou lilií na deskách. Na první straně je nápis **2. dívčí oddíl Beroun - Bud' připraven!** Na dalších stránkách oddílový pokřik a pokřiky družinové. A také družinové vlajky Pampelišek, Ještěrek, Vlaštovek a Lasiček. Ta žlutá kniha je kronika oddílu katolických skautek v Berouně z let 1945 - 48. Z doby plné nadějí a poválečného optimismu, ale později zákazu Junáka a nové nesvobody ...

Jak to všechno začalo? Už v roce 1937 založila paní učitelka **Anna Krotilová** v Berouně oddíl katolických skautek. Byla to pro ni "neznámá krajina" - učila na chlapecké škole, teď povede děvčata. Volný čas je také něco jiného než škola! Pro ten nápad ji získal skautský činovník **Martinovský**, profesor z Příbrami, a **Marie Moravcová** z Prahy, místonáčelní dívčího kmene skautek. Původní předválečný oddíl tvořilo asi dvanáct dívek z různých berounských škol. V letech 1938 a 1939 skautky tábořily spolu s příbramskými oddíly v **Říčkách u Ostrovce na Písecku**. Z těchto táborů mám dva dokumenty - jednu fotografii, na níž je jedenáct skautek (mezi nimi moje maminka), a jednu pohlednici hradu Zvíkova datovanou 13.7.1939, na níž nadšená dvanáctiletá **Ádina** píše rodičům: "Srdečný pozdrav ze Zvíkova. To je krása! Ještě nikdy jsem neviděla takovou krásu! Převážely jsme se přes řeku. Někdy ještě pojedeme do Písku a na Orlík."

Předválečné doby byly plné napětí a pohnutých událostí. Z té doby se zachovalo jen pár fotografií a vzpomínky pamětnic. Pokud existovala v letech 1937 - 39 nějaká kronika, nedochovala se. Prý je také pravděpodobné, že se po okupaci ČSR písemnosti, dokumenty a kroniky musely odevzdat na úřadech. Za války se skautky scházely spíš náhodně na soukromých akcích, přátelských a rodinných návštěvách a občas u **Andulky Krotilové** doma; všechno ostatní by bylo nebezpečné. Činnost oddílu byla obnovena po osvobození v květnu 1945.

Kronika začíná slovy: **"Dozněla děla, klid a mír se rozprostřel nad naší drahou vlastí, která se slzami v očích vstává a rozhlíží se... Začínáme novou práci se vzpomínkou na hrdiny, mezi nimiž bylo mnoho našich sester a bratrů..."** Je psána úhledným písmem, dobře čitelným rukopisem **Anny Polákové**, ale hlavně je plná zajímavých kreseb, kterými ilustrovala text **Ludmila Vachtová**, později výtvarnice žijící ve Švýcarsku.

A tak pročítám staré stránky. 10. května se sešli všichni berounští skauti a skautky na koupališti, bylo sestaveno pět oddílů chlapeckých a tři dívčí, a Junák tím obnovil v našem městě svoji činnost. Oddíl katolických skautek dostal číslo 2, první schůzka byla 17. května, vedoucí se stala **Anna Poláková** a **Anna Krotilová** si vzala na starost světlušky, protože její "předválečné" skautky "hodně vyrostly" - bylo jim teď osmnáct i více let. Následující zápisy svědčí o bohaté činnosti oddílu. 13. srpna slibový oheň, skautský slib těch skautek, které ho nestačily složit před válkou (starší skautky měly svůj slib už 21. května 1938). Devatenáct dívek je od tohoto dne součástí světového sesterství... 25. srpna - Krajský sjezd mládeže na Karlštejně. Katoličtí skauti nocovali na faře (tedy hlavně ve stodole, na dvoře a v

redakční archiv

kolně). Na konci srpna podnikly skautky ještě dvoudenní výlet na Orlík. Tam se začaly těšit na příští léto a na opravdový tábor, který se letos ještě zorganizovat nepodařilo. Na podzim oslava 28. října, sestry se scházejí u Krotilů, protože zatím nemají klubovnu. Prosinec - mikulášská besídka. A také výstava rukodělných prací v sobotu 22.12. v hotelu U Tří korun. Všechno se prodalo, výnos byl kolem 3 000 Kč. Peníze se použijí na klubovnu a na tábor. Nový rok 1946. 22. února, na Den sesterství, poslaly skautky anglicky napsaný dopis lady Baden-Powel, manželce zakladatele skautského hnutí, leteckou poštou do Londýna. Samy ten svátek také oslavily. V březnu prožívaly velikou radost - hurá, budeme mít vlastní klubovnu! Byla v Havlíčkově ulici (po berounsku v Havlindě) a zařizovaly si ji průběžně až do podzimu. Peněz nebylo nazbyt, a tak volily metodu "co nám kdo dá a zdarma opraví". Následovaly výlety, táborové ohně, v květnu oslava osvobození, příprava na tábor. Ten se uskutečnil od 24. 6. **na Radavě u Orlíka**. Ze zajímavých zápisů se dozvíme, že trval třiatdvacet dní, z toho jen čtyři přšelo. Oddíl každou neděli chodil na mši sv. do zámecké kaple na Orlík, někdy i do kostela ve Starém Sedle. Na táboře u Vltavy prožily skautky krásné tři týdny a ani jim nevadilo, že zatím nemají stany a bydlí v prázdné chalupě. Podzim proběhl ve znamení zařizování klubovny a také divadelních zkoušek. Anna Krotilová totiž pro oddíl i pro světlušky neúnavně psala divadelní hry, scénky a výstupy. Divadlo se nakonec hrálo až na jaře, ale nikomu to nevadilo. Činnost oddílu byla asi trochu "hektická", protože na zápisy, zdá se, bylo méně času.

Další tábor proběhl 3. 7. 1947 - 31. 7. 1947 **na Kosteckých Březích** na levém břehu Vltavy opět nedaleko Orlíka. V kronice je bohužel jen kratší zápis, všechno je prý v táborovém deníku, ale kdoví kde ten skončil... Přichází r. 1948, politické události dostávají spád, a tak nechybí záznam o nové vládě ani o tragické smrti Jana Masaryka. Copak si asi skautky to jaro myslely doopravdy? Chystal se tábor, opět u Orlíka **na Vilemíně**. Konal se 7. 7. - 5. 8. 1948 a jeho průběh je zaznamenán na čtyřech listech podrobných zápisů, kreseb, fotografií, nechybí ani plánek tábora. Tentokrát už měl oddíl vlastní stany, děvčata žila skoro měsíc v přírodě. Poslední zápis končí slovy: "...budeme se těšit na příští jaro a léto, kdy zase přijedeme. Na shledanou..." Už nikdy nepřijely. Žádné "na shledanou" už nebylo, žádný další tábor se už nekonal. Místo toho přišel zákaz Junáka.

Zavírám starou kroniku. Není dopsaná, stejně jako se přestala psát historie skautingu v Čechách. Ale na všech stránkách převládá pocit optimismu a radosti ze života, jako by ani nebyly žádné těžkosti. Potraviny na lístky nebo draze zaplacené na černém trhu, a přesto každý tábor trval skoro měsíc! Nasazení, s jakým šla děvčata do podniků, jež se zdály nejisté. Problémy se překonávaly podle hesla "Skautka je gumová, nepromokavá a skládací!" Velkou zásluhu na tom, že oddíl měl stále kolem třiceti členek a roj světlušek byl stejně početný, měla určitě i zakladatelka oddílu Andulka a její vstřícnost a srdečnost. Obdivuhodné bylo i to, že "předválečné" skautky, teď osmnácti - i dvacetileté, se do oddílu vrátily a věnovaly se mladším. Možná je stmelila doba okupace, možná chtěly ještě zažít všechno to, o co je válka okradla. V té době se ještě v Junáku neužívalo označení rangers, ale Andulčiny starší skautky vlastně takové rangers opravdu byly.

redakční archiv

Lidmila Fričová

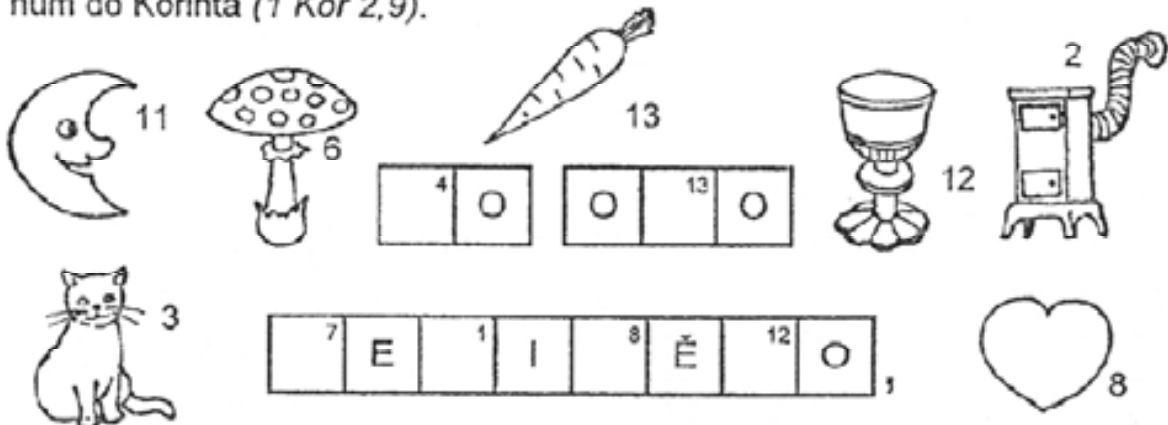
"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

VĚŘÍM VE VZKŘÍŠENÍ A VĚČNÝ ŽIVOT

My křesťané věříme, že tak jako Ježíš opravdu vstal z mrtvých a žije navěky, tak také spravedliví budou po své smrti žít navěky se vzkříšeným Kristem, který je v poslední den vzkřísí. Jak ale dojde ke vzkříšení? Co se stane s tělem, které tlí v hrobě? Na tyto a mnoho jiných otázek nemáme lepší odpověď, než jak to vyjádřil svatý Pavel.

Do prázdných políček doplň vždy třetí písmeno obrázku, který je označen daným číslem. Dozvíš se, co svatý Pavel napsal o věčném životě křesťanům do Korinta (1 Kor 2,9).

4	O
---	---

O	13	O
---	----	---

7	E	1	I	8	Ě	12	O
---	---	---	---	---	---	----	---

4	O
---	---

U	6	O
---	---	---

7	E	11	12	Y	10	E	12	O
---	---	----	----	---	----	---	----	---

4	O
---	---

A	7	I
---	---	---

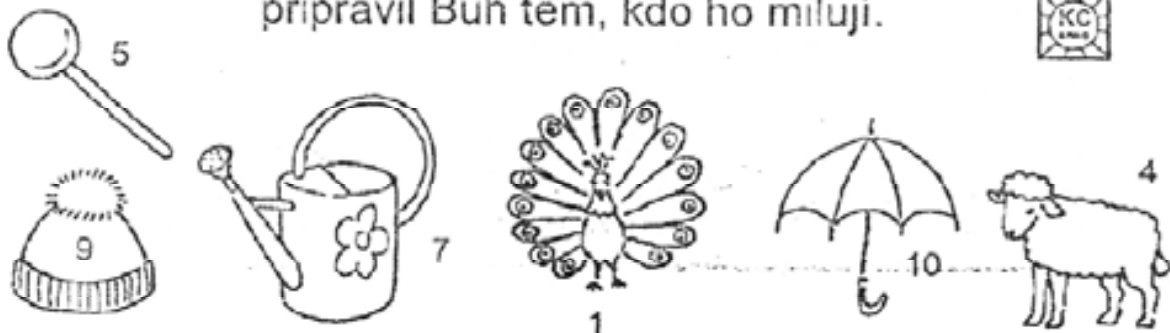
3	12	O	1	Ě	13	U
---	----	---	---	---	----	---

7	A
---	---

2	Y	11	12
---	---	----	----

7	E	9	5	I	10	12	O
---	---	---	---	---	----	----	---

připravil Bůh těm, kdo ho milují.

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

HLEDÁME :

• HLEDÁME PRŮVODCE

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na telefonní číslo 724 221 617 po 20. hodině.

NABÍDKA :

Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí: CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum. Dále dvojalbum DVD z posvěcení varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2007 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. - D. Průša -

NÁLEZY :

Asi před rokem se našel v berounském kostele zapomenutý stativ na kameru či fotoaparát? Informace v redakci, nebo u kněží.

POSLEDNÍ SLOVO: *Jak se stát fejetonistou*

Tak nevím. Chtěla jsem něco napsat. Měla jsem krásnou myšlenku ke zpracování. A vtipnou. Ale řekla jsem si ne... Ne, napíšu ji, až bude víc času. A když už fejeton, tak pořádný... Teď nastal ten okamžik, jenže myšlenka je fuč. Kde nic tu nic. Marně pátrám paměti. Vynořují se jen nabiflovaná data historických bitev (1278 - bitva na Moravském poli), zapomenuté termíny lékařských vyšetření dětí (jejdamane, kontrola zubních rovnátek se shoduje s návštěvou dětské poradny, které jsem ale zapomněla napsat do kalendáře...) a fejetonové náměty, které by asi vtipné připadaly jenom mně.

Víří mi hlavou taky povzbudivé věty potencionálních čtenářů. *“Zase něco napište, Ivanko.”* No jo, ráda, teď právě se snažím. Ale když poslední dobou život farnosti vnímám spíše zpoza plínek a domácího prádla. Navíc - stejně ve zpravodaji pro historické rubriky není místo na zbytečnosti. *“Chybí tomu víc osobních svědectví!”* No to ano, souhlasím. Ale jestli skutečně vypočítám nějaký ten osobní důkaz, že život s Bohem je krásný, zase to bude jen jeden stále stejný pohled. Mám pocit, že už nejsem s to napsat něco nového, co bych už dávno nepoužila... *“Já neumím tak psát...”* zní mi v uších druhá nejčastější věta oslovených farníků (hned po *“nemám čas”*) Nebo: *“...neumím ty situace vztáhnout na ten duchovní*

rozměr...” No jen jestli já všechno na duchovní rozměr nevztahuju jen proto, aby mi to v tom katolickém zpravodaji otiskli.

Půl stránky, a kloudná myšlenka nikde. Nicméně sloupek je na světě. Toť umění vpravdě novinářské - udělat z ničeho článek. A vůbec, nezáraďte čas čtením tohoto úplně zbytečného fejetonu. Raděj se pusťte do svého osobního. Jenom popsat jak, kdy a proč si na Boha přes den vzpomenete, a svědectví je na světě.

Na úplně normální, i když třeba neuměle stylizované pohledy na “Věc” se spolu s “redtýmem” těší

I. Vašků

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA KVĚTEN:

••• “*Za dar života v Duchu a v pravdě*” •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V květnu oslaví **paní Blanka Čaplová** 60 let, **paní Anna Chaloupková** 80 let, **paní Marie Brožová**, dlouholetá tetínská hospodyně, 80 let, **pan Jaroslav Valášek** 40 let, **pan Pavel Kodras** 45 let a **Jakub Kodras** 20 let! *Všem vyprošujeme Boží požehnání.*

Společně se také radujeme z daru života otce arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka, který oslaví požehnaných 75 let plných naplněných službou a láskou. -red-

KŘTINY: Na Bílou sobotu o letošních velikonocích přijali v Berouně svátost křtu **Ivana Anežka Michaela DÖMEOVÁ** a **Jan Pavel KRATOCHVÍL**; o velikonočních nedělích byly pokřtěny děti **Lukáš HÁNA**, **Ondřej HÁNA**, **Matěj DUNA**, **Veronika DUNOVÁ**, **Simona DUNOVÁ**, **Michal PAULÍČEK**, **Martin ANDRASCHKO**, **Pavel KIRIPOLSKÝ**, **Markéta KIRIPOLSKÁ**, **Bianka ZABADANOVÁ**, **Jan Tomáš ŠVARC**, **Markéta MARTINŮ**, **Adéla ŘEHOŘOVÁ** a **Jan Jakub ŠEDIVÝ**. *Všem přejeme krásný nový život plný Světla a rodičům i kmotrům hodně důvěry v pomoc Hospodina.*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** na faře či do schránky “Dotazy a příspěvky” v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail:**